

LIV

25. årgang | **Nr. 1** | Medlemsblad for Retten til Liv

TEMA

MENNESKE- RETTIGHEDER

3

Fisters Fight
– en kamp for
lige rettigheder

6

Min krop,
mit valg!

8

Abort – arvesynden i
FN's menneskerettigheds-
projekt

MEDLEMSKAB AF RETTEN TIL LIV

Årskontingent:

Enkelt-medlem kr. 150,-

Ægtepar kr. 250,-

Studerende og unge under 18 år kr. 75,-

Giro: +1-923-8417

Netbank Handelsbanken: 7625 1359220

Mobilepay: 86916

REDAKTION OG PRODUKTION

Jonathan Oehlenschläger Rasmussen, Vibe Holm Ryberg og Ellen Højlund Wibe (redaktør)

Design og layout: Freehand

Tryk: Øko-Tryk

Oplag: 2.000 stk.

ISSN: 1902-4967

SEKRETARIATET

Landssekretær Ellen Højlund Wibe

Grejsdalsvej 430, 7100 Vejle

47 52 44 84 | ellen@rettentilliv.dk

UNGE

Ungdomssekretær Jonathan Vigilius

24 97 71 58 | ung@rettentilliv.dk

ABORTLINIEN

Abortlinieleder Marianne Jørgensen

91 89 04 83 | leder@abortlinien.dk

Telefonrådgivning: 48 39 48 48,

åben hver dag mellem kl. 19.00 og 22.00

Brevkasse: www.abortlinien.dk/brevkasse

Mailrådgivning: post@abortlinien.dk

www.abortlinien.dk

KOMMUNIKATION/WEB

Kommunikationssekretær Kerstin Hoffmann

25 77 67 57 | web@rettentilliv.dk

www.rettentilliv.dk

ØKONOMI

Regnskabsfører Jes Møller Dideriksen

93 92 44 63 | regnskab@rettentilliv.dk

BESTYRELSE

Formand: Jens Vindum,

pens. administrationschef

Nikolaj Henriksen, logistikspecialist

Ketty Dahl, lærer og galleriejer

Elin Donskov, arkitekt

Kristoffer Nyrup Dahl, cand.mag.

Johanna Blohm Enevoldsen,

katastrofe- og risikomanager

FORSIDEILLUSTRATION

Fosteret Fister fra Retten til Liv-kampagnen "Fisters Fight"

Leder

VI SKAL STÅ FAST PÅ VORES VÆRDIER

Statsminister Mette Frederiksen har, som det sikkert er mange læsere bekendt, skrevet på Facebook:

- "Selvom jeg i mange andre spørgsmål er meget opmærksom på nuancer og dilemmaer, så har jeg det anderledes med abortspørgsmålet. Enten er vi for. Eller også er vi imod. Der er ikke en mellemvej," og "Om det hedder abort eller fri abort gør ingen forskel i min verden. Det gør kvinders uindskrænkede ret til at bestemme over egen krop og fremtid derimod. Lad os ikke gå på kompromis."

I årets nytårstale blev abortspørgsmålet også nævnt. Gad vide, om det er sket før?

- "Vi lever i en tid, hvor verden igen er mere urolig. Et aggressivt Rusland mod øst. Afghanistans kollaps. Migrationspres. **Indskrænkninger af kvinders ret til abort.** Terrorisme. Vores demokratiske værdier trædes under fode."
- "Vi skal stå fast på vores værdier."

Det er dybt useriøst at sidestille abortmodstand med terrorisme, politisk- og militær aggression mv.

Det er en selvmodsigelse at sige, at man vil værne om vores demokratiske værdier, men samtidig ikke vil diskutere abort.

Det er uanstændigt at sige, at abortmodstand er at "træde vores demokratiske rettigheder under fode." Det er en manipulerende retorik, som gør abortmodstandere til udemokratiske danske borgere, og som gør den fri abort til en fælles dansk værdi.

Vi er nogle, som ikke mener, at det er en værdi at fratage ufødte børn livet. Det er derimod en værdi at beskytte disse forsvarsløse og hjælpeløse børn, og det er en værdi at arbejde for forbedrede muligheder for kvinder i vanskelige livssituationer, så de kan føde deres børn i tryghed.

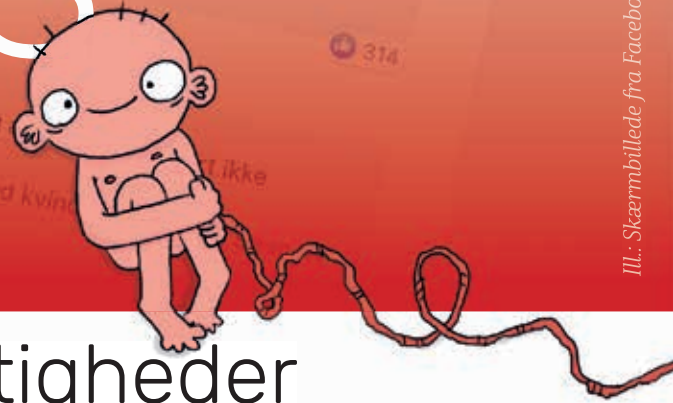
Det er værdier, vi vil stå fast på!

Jens Vindum,
formand for Retten til Liv |

Privatfoto

FISTERS FIGHT

Ill.: Skærbillede fra Facebook

– en kamp for lige rettigheder

Den danske debat om abort – fra kommentarsporet på Facebook til debatter i folketingsalen – centrerer stort set altid omkring argumentet om kvindens ret over egen krop. Ikke helt uden grund. Kvindens centrale placering som den, ethvert ufødt menneske er fuldt og helt afhængig af, kræver en særlig opmærksomhed.

Der er brug for at sætte dette argument i perspektiv, så den indlysende virkelighed træder frem: Denne kvindens ret udøves på bekostning af et andet menneskes liv!

Men hvordan gør man det, uden at det pr. automatik opfattes som udskamning eller selvretfærdighed? Det er blandt andet disse overvejelser, der ligger bag Retten til Liv's januar-kampagne "Fisters Fight" på de sociale medier.

Af Kerstin Hoffmann, kommunikationssekretær

FISTER HAR NOGET PÅ HJERTE!

Fister er et foster; en kæd og lidt excentrisk lille fyr, der i stor selvtillid kæmper for sin naturlige ret til at være en del af fællesskabet. Han begriber ikke, hvorfor han, af alle mennesker, bliver nægtet en helt elementær retsbeskyttelse.

Fister optræder på syv memes, der på en skæv og lidt anderledes måde sætter aborten til debat som en kamp for lige rettigheder. Håbet med kampagnen er, at Fister med sin umiddelbarhed og charme ville punktere stereotype perspektiver og skabe eftertanke. Det er sådan, de gode samtaler om abort opstår. >

MÅL OG MÅLGRUPPE

Kampagnens målgruppe er ikke i første omgang den gravide kvinde, men enhver dansker der støtter den lovgivning, vi har. Målet er at udfordre det menneskesyn, den fri abort repræsenterer.

KONSTRUKTIVT DEBATMILJØ

De syv memes, der både er blevet spredt som annoncer og rent organisk fra Retten til Livs Facebook, har givet anledning til heftig respons. Kommentarsporet har fra dag ét været fyldt af reaktioner af vekslende kvalitet. Hvis man kun havde kommentarerne at vurdere kampagnen ud fra, kunne man godt komme i tvivl om, hvorvidt det er lykkedes Fister at punktere de stereotype perspektiver. Dette er nok et vilkår, man må leve med, når man vælger at benytte sociale medier for at nå ud til mennesker, man ellers ikke kan nå.

Debatten viser dog, at budskabet er blevet set og hørt, og den har været med til at give kampagnen liv.

Indimellem er der dog også blevet stillet reelle og nysgerrige spørgsmål, der har givet anledning til gode samtaler på Facebook om abort. Det er her, vi får chancen for at kvalificere Facebookdebatten, stille gode modspørgsmål og give kloge svar til forsvar for ethvert menneskes lige ret til at være en del af vores fællesskab.

FORTSÆT DEBATTEN

Hvis den ufødtes lige menneskeværd skal genvindes i vores samfund, må vi gøre det med gode og overbevisende argumenter. Det er vores eneste chance.

Lad os fortsat bruge efterdønningerne af denne kampagne til at skabe et godt og konstruktivt debatmiljø, der ikke mindst er målrettet dem, der læser med uden selv at deltage.

De syv memes kan fortsat deles fra Retten til Livs Facebookside.

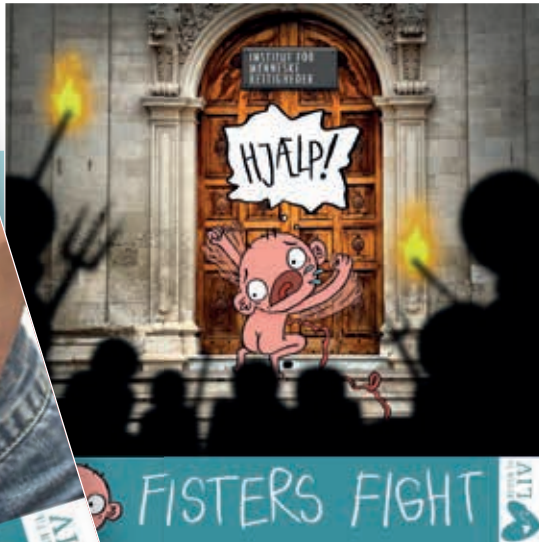
Læs mere om kampagnen på
www.rettentilliv.dk/fisters-fight |

Reaktioner, der ofte mødes i kommentarsporet:

- Hellere en abort end at et uønsket barn bliver født
- Abort er en ret, der ikke skal diskuteres
- Aborterne vil foregå alligevel - bare illegalt
- Fister er ikke et menneske, men en klat celler
- Hvis du går ind for abort, så lad være med at få en

Find ressourcer til at møde klassiske argumenter:
kortlink.dk/2epxd

Illustrationer fra kampagnen

Min krop, MIT VALG!

Af Jonathan Vigilius, ungdomssekretær

Statementet 'Min krop, mit valg' er nok det mest udbredte og velkendte slogan til forsvar for retten til abort. At alle mennesker har ret til at bestemme over deres egen krop anses som en fundamental menneskeret, og derfor er sloganet umådeligt effektivt til at miskreditere og stemple modstandere af abort som middelalderlige kvindehadere, nogen der ønsker, at ligestillingen skal rulles 200 år tilbage.

Som abortmodstandere har vi i mødet med dette slogan to opgaver: at modbevise fordomme og at argumentere fornuftigt.

DEN VIGTIGE AFKLARING

Min krop, mit valg er så kompromisløst og klart et statement, at vi i mødet med det ofte glemmer mennesket bag statementet. Krænkelssagerne, der er kommet frem under MeToo-bølgen, har sat en frygt i rigtig mange kvinder: Frygten for at blive underlagt mænd og for at miste retten til at bestemme over egen krop. Det er en helt reel frygt, og som abortmodstandere har vi en særlig opgave i ikke at have "føstertunnelsyn", dvs. se det udelukkende i relation til abortspørgsmålet, når vi snakker med disse kvinder, men tage hende alvorligt og give os tid til

at understrege og selv sætte ord på, at vi ikke ønsker et samfund, hvor kvinder skal frygte for, at de bliver gjort til andenrangs mennesker.

Det kan ikke understreges nok, hvor vigtig dette udgangspunkt for samtalen er. Vores argumenter kan være nok så gode, men hvis vi fejler i at vise omsorg og respekt, så når vi ingen vegne. Det er først herefter, at vi skal begynde at tale argumenter.

EN KONSTRUKTIV SAMTALE

I den følgende – fiktive – samtale repræsenterer Judith de typiske argumenter, vi møder i denne debat, og Birgitte svarer hende ud fra en prolife-vinkel.

Judith: For mig er det altafgørende vigtigt, at kvinden har ret til at bestemme over sin egen krop! Det er der ingen andre, der skal. Og det indbefatter altså muligheden for abort.

Birgitte: Jeg er helt enig i, at ingen andre skal bestemme over kvindens krop; det er en rettighed, som er vigtig at værne om. Der er desværre alt for mange kvinder, for hvem dette ikke er nogen selvfølge.

Men jeg vil gerne forstå dig helt rigtigt: Mener du ikke, at fosteret er en selvstændig organisme, men rent biologisk en del af kvindens krop?

Judith: Nej, nej, fosteret er en selvstændig organisme i hendes krop.

Birgitte: Fint, så er vi enige der. Men når du altså mener, at ingen andre må gøre noget ved hendes krop mod hendes vilje, mener du så også, at hun selv kan forlange at få gjort, hvad hun vil med hvad som helst i sin krop, f.eks. abort helt frem til fødslen?

Judith: Nej, det er kun de første måneder af graviditeten, at denne ret gælder fuldt ud, inden der er tale om et rigtigt menneske.

Birgitte: Okay, så ved vi da, hvor vi er enige og ikke enige: Vi er enige om kvindens suverænitet i forhold til sin krop, men også i at kvindens suverænitet begrænses, hvis den skader et andet menneskes liv. Vi er til gengæld uenige om, hvornår den ufødte er et menneske.

Judith: Der er endnu et argument, som er vigtigt for mig. Lad os bare antage, at vi taler om et menneskeligt individ fra starten. Hvis jeg nu ikke havde planlagt at få et barn, men graviditeten er et resultat af præventionsvigt eller lignende, hvordan kan jeg så påtvinges ansvaret for at holde dette barn i live igennem graviditeten? Det svarer jo til, at jeg vågner en morgen og ligger i en seng ved siden af en berømt, bevidstløs violinist, der har en fatal nyrelidelse. Vores kredsløb er forbundet med utallige kabler. Jeg er blevet kidnappet og anbragt her, fordi jeg er den eneste, der kan sikre hans overlevelse, og det vil tage 9 måneder. Det ville vel ikke være rimeligt at forlange dette offer af nogen. Kan du se sammenhængen?

Birgitte: Ja, det kan jeg godt, men jeg synes også, der er nogen væsentlige forskelle på de to situationer. Den ufødte er ikke en fremmed, men dit eget kød og blod; du har jo en

relation til den ufødte. Desuden er den ufødte ikke syg eller døende, men i sit naturlige element i livmoderen. Den ufødtes liv er ikke i fare, med mindre man aktivt fjerner det fra livmoderen. Og trods alt har kvinden jo frivilligt indladt sig på et samleje med den "risiko", der er, for at et lille og dybt afhængigt menneske bliver til. Men jeg kunne så spørge: Ville det gøre en forskel, hvis man kunne flytte barnet over i en kunstig livmoder, hvis hun ikke selv ønskede at bære barnet? Og hvad hvis man først kunne gøre dette i 5. måned – kunne man så ikke forvente, at hun ventede til da?

SAMFUNDS- VÆRDI

Vi stopper den fiktive samtale her. Måske er Judith blevet mere bevidst omkring, at vi som mennesker har ansvar for hinanden generelt, men særligt for dem, der er dybt afhængige af os. Det er en vigtig værdi i vores samfund, som langt de fleste er enige om. |

ABORT

- ARVESYNDEN I FN'S MENNESKERETTIGHEDSPROJEKT

Ligegyldighed over for menneskeliv i den prænatale fase er det multilaterale systems arvesynd, nedfældet i dets konstituerende aftaler og flittigt udbredt hele vejen igennem dets institutioner. Der skal intet mindre end en revolution til i international politik, hvis menneskerettighedsprojektet virkelig skal vindes tilbage.

Af Stefano Gennarini, New York

DE UFØDTE RETTIGHEDER NEGLIGERET

Da FN's menneskerettigheder fejrede sit 70-års jubilæum i december 2018, gjorde menneskerettighedsforskere og -forkæmpere status over fremskridtene, på godt og ondt. Desværre blev arven fra menneskerettighedsprojektet angående beskyttelse af de ufødte stort set overset af toneangivende kommentatorer.

Over 50 millioner børn blev aborteret verden over alene sidste år. Dette er uden tvivl vor tids menneskerettighedsspørgsmål. Alligevel var der intet internationalt ramaskrig fra FN. Ingen af de utallige organer, der udgør menneskerettighedssystemet, adresserede dette overhovedet. Tværtimod promoverer hele det multilaterale system abort under indflydelse af menneskerettighedsorganer, nogle gange eksplicit, nogle gange mere skjult

under dække af at sørge for "seksuel og reproduktiv sundhed". Intet internationalt agentur har været i stand til at undslippe denne bureaukratiske abortfælde.

De diplomater og embedsmænd, der i dag går rundt i korridorerne i FN's hovedkvarterer i New York og Genève, bør huskes som skurke, der vendte det blinde øje til og støttede abortindustrien, da den erobrede menneskerettighedssystemet, og forsynede den med uundværlig politisk og finansiell støtte, mens den udførte sin folkemordsvirksomhed.

Desværre er det multilaterale systems ligegyldighed over for de ufødtes liv ikke bare et historisk uheld. Det er en indbygget fejl i selve menneskerettighedsprojektet. Ligegyldighed over for menneskeliv i den prænatale fase er det multilaterale systems arvesynd, nedfældet i dets konstituerende aftaler og flittigt udbredt hele vejen igennem dets institutioner.

KOMPROMIS MED KOMMUNISTERNE

Den universelle Menneskerettighedserklæring og de traktater, der gjorde dens høje bestemmelser til bindende international lov, blev på den ene side aldrig forstået som udelukkelse af de ufødte fra international lovs beskyttelse. Men på den anden side blev de heller aldrig forstået som omfattende nogen positive forpligtelser med hensyn til beskyttelse af børn før fødslen. Dette blev bevidst gjort for at imødekomme kommunistlandenes regimer, som tillod abort. Helt grundlæggende overlader international menneskerettighedslovgivning omfanget af beskyttelse for ufødte børn til det enkelte land. Dette har, om ikke ved lov så i praksis, frtaget ufødte børn enhver beskyttelse via menneskerettighederne. Og det har været status quo lige siden FN's grundlæggelse.

Gang på gang har internationale forhandlinger fra 1948 til i dag afvist at udspecificere det ufødte barns retsstatus, selvom spørgsmålet er blevet taget op gentagne gange. Internationale aftaler har bevidst overset beskyttelsen af de ufødte til fordel for aftaler om andre presserende anliggender. Dette er et moralsk svigt, som ikke vil blive glemt.

Selv der, hvor internationale aftaler udtrykkeligt har inkluderet beskyttelse for ufødte (som i Børnerettighedskonventionen og den Interamerikanske Menneskerettighedskonvention) eller indirekte har inkluderet dem (som i den Universelle Menneskerettighedserklæring og den Internationale Konvention om Civile og Politiske Rettigheder), er en sådan beskyttelse blevet >

Foto: © pixabay.com

Over 50 millioner børn blev aborteret verden over alene sidste år. Dette er uden tvivl vor tids menneskerettighedsspørgsmål.

Ill.: © Freehand

annulleret af efterfølgende fortolkninger og anvendelse af traktaterne.

Ligesom arvesynden hos ophavsmændene til den amerikanske forfatning var at slå sig til tåls med slavehandelens ondskab for at nå frem til et politisk kompromis, der ville forene alle kolonierne, var arvesynden hos ophavsmændene til det internationale menneskerettighedsprojekt at slå sig til tåls med abortens afskyelige ondskab for at få det størst mulige antal nationer med på en ratificering af internationale menneskerettighedsdokumenter. Denne synd fortsætter, og den fortsætter med at tynge menneskerettighedsprojektet, ligesom slaveriets ondskab tyngede det amerikanske politiske projekt.

AGGRESSIV ABORTPOLITIK

FN's fortalervirksomhed for abort er nu systematisk. Ifølge FN-eksperter kræver menneskerettighedsloven legalisering af abort. Multilaterale politikker og programmer angående begrebet "seksuel og reproduktiv sundhed" har resulteret i skjult og åbenlys promovning af abort som en del af internationale menneskerettigheder og i multilaterale sundhedspolitikker. De har legitimeret abort og postet milliarder af dollars i regeringsstøtte til abortgrupper, som udfører og promoverer abort, både der hvor det er lovligt, og der hvor det ikke er.

I de sidste 25 år har FN-systemet været den mest højludte og mest indflydelsesrige røst til fordel for lovlig abort. Hvad der i begyndelsen kun var forsøgsvis og hemmelig støtte, er nu åben og skamløs. Ingen FN-organer

ser ud til at være immune over for det. Metoden er påtrængende. Og det er Orwell'sk. Alene i det seneste år erklærede FN's Menneskerettighedskomité, et af de ældste og mest respekterede menneskerettighedsorganer i verden, retten til abort for at være en del af retten til liv under international lov, og det blev henstillet til alt FN-personale, der arbejder med lokale reformer, der stiler mod at opnå retfærdighed, at de ud fra en fælles manual for hele systemet arbejdede for at fremme lovlig og sikker adgang til abort.

ET GUNSTIGT PARADIGME FOR PRO-LIFE-SAGEN?

Teksten i bindende international lov kunne se ud til atter at favorisere beskyttelsen af børn i moders liv, men teksterne er bevidst så vage, så der ikke er udtrykt nogen positive forpligtelser til at beskytte børn mod abort eller imod forskning, der ødelægger fostre.

Nogle pro-life-fortalere ser dette som et gunstigt paradigme. De ønsker, at pro-life-bevægelsen skal "generobre" menneskerettighedsprojektet, som det var. Nogle hævder

Der skal intet mindre end en revolution til i international politik, hvis menneskerettighedsprojektet virkelig skal vindes tilbage.

endda at kunne spore positive forpligtelser til at beskytte børn mod abort i international menneskerettighedslovgivning. Ingen af disse holdninger er holdbare, hverken politisk eller juridisk.

Kompromis og diskret fortaler-virksomhed er mislykkedes gang på gang i at opnå resultater for pro-life-sagen på internationalt plan. Det har højst bremset udviklingen frem mod abort som menneskerettighed en smule. Der skal intet mindre end en revolution i international politik til, hvis menneskerettighedsprojektet virkelig skal vindes tilbage.

Når det kommer til abort, er der en international tavshedens konspiration - eller for at låne et udtryk af Pave Frans, en situation med "globaliseret ligegyldighed". Selv nationer med love, der i høj grad beskytter børn i moders liv, ser stille til, mens abortindustrien vinder stadig stærkere fodfæste inden for menneskerettighedssystemet. >

HVIS USA VIRKELIG GJORDE EN INDSATS...

Der er ingen koordineret indsats for at fremme pro-life-sagen. Der mangler simpelthen politisk vilje. Sandheden er, at når republikanerne er i Det Hvide Hus, investerer de ikke i nærheden af den indsats og de ressourcer for at få abort ud af international politik, som demokraterne gjorde for at sikre, at det blev inkluderet i FN's politik.

Det tjener Trump-administrationen til ære, at den er gået længere end nogen tidligere republikansk administration. Alligevel mangler Trump endnu at sætte en kæp i hjulet på FN-bureaukratiets arbejde for at fremme abort eller at udnytte det mægtige diplomatiske apparat i det amerikanske statsministerium og i det amerikanske agentur for international udvikling til at fremme pro-life-sagen. Hvis republikanske administrationer var næsten lige så hårde og konsekvente med hensyn til abort, som de er i det palæstinensiske spørgsmål, ville abort være blevet sparket ud af FN-politik for længe siden.

ABORTSPØRGSMÅLET SKAL HAVE HØJ INTERNATIONAL PRIORITET

På trods af tidligere fiaskoer er der en reel mulighed for pro-life-bevægelsen til at generobre menneskerettighedsprojektet. Den nuværende mulighed er resultatet af stigningen i nationalistiske politiske bevægelser, der ge-

nerelt er pro-life og naturligt indstillede på at begrænse de multilaterale institutioners autoritet og rækkevidde. Modstand mod abort internationalt er dog ikke en udenrigspolitisk prioritet for nationalistiske partier. Dette vil kræve moralske, politiske og finansielle ressourcer, især fra USA og pavestolen.

Medmindre suveræne lande begynder at bekæmpe abort intensivt, som et spørgsmål af højeste prioritet, er det multilaterale system dømt til at blive husket som en moralsk fiasko. Nogle anslår, at abort har krævet en milliard liv verden over, siden "Roe v. Wade" blev legaliseret. Det er ikke noget, historien bare kan feje ind under gulvtæppet. Abort ville aldrig være kommet ind i FN's politik uden USA's støtte eller samtykke, det mest magtfulde land i verden og den mest betydningsfulde deltager i det multilaterale system. Abort kan ikke tages ud af international politik uden en helhjertet eller større diplomatisk indsats for pro-life fra USA. Før den amerikanske borgerkrig fandt berømte debatter sted på tværs af staterne om, hvorvidt forfatningen måtte skrottes i sin helhed på grund af det uretfærdige kompromis om slave-ri, som den indeholdt. Det var de dramatiske debatter og den religiøst begrundede ihærdighed mod slaveriet, der til sidst førte til borgerkrigen, frigørelsesproklamationen og genopbygningen. Det var ikke selve forfatningens tekst. Det er denne form for debat omkring menneskerettigheder, der skal til, hvis der nogensinde skal rettes op på det internationale kompromis om abort.

Pro-life-bevægelsen skal gøre spørgsmålet om abort til et politisk spørgsmål, ikke bare i USA, men over hele verden. Så længe debatterne om abort og international politik finder sted bag lukkede døre og gennem uudgrundelige eufemismer, har pro-life-bevægelsen ikke en chance.

Oversat af cand.theol. Anne Illeborg Riis |

Hvis republikanske administrationer var næsten lige så hårde og konsekvente med hensyn til abort, som de er i det palæstinensiske spørgsmål, ville abort være blevet sparket ud af FN-politik for længe siden.

OM FORFATTEREN

Stefano Gennarini er vicepræsident for juridiske studier ved Center for Family and Human Rights (C-Fam) i New York. Han tweeter som @prolifeadvocate. De synspunkter, der er udtrykt her, er udelukkende hans egne. Artiklen er bragt i januar 2019 i the journal of the Witherspoon Institute.

NYT LOOK TIL LIV

TAK FOR GODT SAMARBEJDE

Vi har igennem rigtig mange år haft stor glæde af samarbejdet med Anna-Marie Møller om det grafiske udtryk i diverse publikationer fra Retten til Liv, bl.a. medlemsbladet LIV. Arbejdet er udført med høj faglig kvalitet og hjerte for sagen. Af helbredsgrunde har Anna-Marie trukket sig fra opgaven. Der skal lyde en hjertelig tak for indsatsen!

NYT SAMARBEJDE

Nu ser vi med forventning frem til samarbejdet med afløseren Dan Møller fra reklame- og designbureauet Freehand. Med ny grafiker følger muligheden for en fornyelse af bladets udtryk, som vi håber falder i læsernes smag.

FASTETID OG FORBØN FOR DE UFØDTE

Brug fastetidens 40 dage til at huske de ufødte i forbøn. På hjemmesiden eller via sekretariatet kan du bestille Retten til Livs bønnehæfte med en ny bøn til hver dag igennem fasten.

Vær på den måde også en del af den internationale 40 Days for Life-bønnekampagne, som siden 2004 har spredt sig til flere end 50 lande rundt om i verden.

VIDSTE DU AT...

– medlemmer er vigtige for at Retten til Liv bliver "hørt". Kender du nogen, der skal spørges om at blive medlem?

DAGSORDEN FOR RETTEN TIL LIVS ÅRSMØDE 2. APRIL 2022

1. Velkomst ved formanden og valg af dirigent
2. Beretninger fra formanden, landssekretæren, kommunikationssekretæren, Abortlinielederen og ungdomssekretæren
3. Forelæggelse af det reviderede årsregnskab til godkendelse ved regnskabsføreren
4. Fastlæggelse af medlemskontingent
5. Valg af medlemmer til bestyrelsen
6. Valg af medlemmer til repræsentantskabet
7. Valg af revisor
8. Indkomne forslag
9. Eventuelt

JEG KAN EGENTLIG LIDE ALLE ASPEKTER VED MIT ARBEJDE

I efteråret 2020 startede Jonathan Vigilius som ungdomssekretær. Vi har interviewet ham om hans oplevelse med at begynde i et pionerjob, og hvad der ligger og venter i det nye år.

Af Jonathan Oehlenschläger Rasmussen, stud. theol.

HVILKE FORVENTNINGER HAVDE DU, DA DU GIK IND TIL ARBEJDET, OG HVORDAN ER DE BLEVET INDFRIET?

Det, jeg så for mig, var at jeg skulle ud en masse steder og opsøge folk. Mens dels var der Corona-pandemien, som gjorde, at man næsten ikke kunne komme ud nogen steder, og så synes jeg også, at folk opsøgte mig meget. Der var rigtig mange, der skrev til mig, lige da jeg var blevet ansat for at gøre opmærksom på sig selv. Så jeg har fået kontakt med mange unge den vej. På den måde synes jeg, at meget af det arbejde, som jeg først troede, at jeg skulle bruge tid på, nemlig at opsøge folk, blev gjort for mig. Så jeg tror, at jeg havde en forventning om, at jeg skulle lave rigtig meget, men det endte med, at jeg lærte rigtig meget. Og så synes jeg, at baglandet virkelig har bakket godt om mig med lykønskninger og små beskeder. Jeg håber, at det næste år kan vise, hvad for en frugt arbejdet har båret; her i starten har det meget været at komme ind i det.

HVAD HAR DU BRUGT DIN TID PÅ?

Jeg har brugt rigtig meget tid på det amerikanske abortargumentationskursus fra Equal Rights Institute, som vi samarbejder med. Jeg har lyttet til mange podcasts om abortspørgsmålet og har læst mig igennem store dele af Danmarks abortlovgivningshistorie. Så det har været meget med at bygge på med viden. Jeg tænkte, at når jeg nu ikke kunne komme vildt meget ud til folk,

Jonathan Vigilius (privatfoto)

kunne jeg gøre mig klar til det, når jeg havde mulighed for det. Så det brugte jeg mine kræfter på i første omgang.

HVAD HAR VÆRET SÆRLIG FEDT?

Det, jeg synes har været fedest, er det samarbejde, vi har med USA og Equal Rights Institute. Der har jeg fået en mentorrelation med Emily Albrecht (amerikansk pro-life-aktivist, red.), og hun er fænomenalt dygtig. Så når man får at vide, at man gør det awesome – på den der clean og ægte måde som kun amerikanere kan sige det – så suger man det lige lidt ekstra til sig. Det har været det fedeste at komme ind i, og samarbejdet er først noget, vi er begyndt på de sidste par måneder. Det har også gjort, at jeg har fået sparring af en, som kan pege mig i den rigtige retning og give mig de rigtige fif og ellers bare sige 'go for it'. Så det at have en, der ved så meget om det, har givet mig blod på tanden og vist, at det, jeg har lavet, har været meningsfuldt.

Jeg synes i det hele taget, at rigtigt mange ting har været fede. Jeg har været i Radio Loud, en super

– det er vildt spændende, hvordan det kommer til at gå med de her argumentationskurser fra Equal Rights Institute, som vi kører for unge i Aarhus og København...

oplevelse. Jeg har stået i stand på Kristeligt Forbund for Studerendes lejr, Discipeltræf, og snakket med mennesker, hvilket var super fedt. Jeg har været i Luthersk Missions Unge og holde oplæg, også megafedt. Jeg kan egentlig lide alle aspekter af mit arbejde, og jeg nyder det.

HVORDAN HAR DU OPLEVET SAMTALERNE OM ABORT, BÅDE ONLINE OG UDE I VIRKELIGHEDEN?

Ikke så lang tid efter at jeg blev ansat, gik det op for mig, at det er lidt sjovt, at jeg er en mand. Ikke at jeg er bevidst om det hele tiden, men man bliver nogen gange skudt i skoene, at det her kan du ikke udtale dig om som mand. Det var noget af det, jeg synes var lidt svært i starten, og ind i det at have modet til at stå fast på en lidt skarp holdning. Bl.a. efter at der var en, der skrev noget negativt til mig på Facebook. Men så tror jeg også bare, at jeg fik blod på tanden igen og kom frem til, at bare fordi jeg har den her holdning, betyder

det ikke, at jeg ikke kan være flink. Tværtimod. Det er noget, som jeg også har taget med ind i samtalerne. Og jeg synes generelt, at den måde, vi i Retten til Liv formidler budskabet på om de ufødtes ret til liv, er virkelig god. Jeg synes, at den er meget, meget omsorgsfuld. Og det oplever jeg også, når jeg så snakker med folk. Ikke at de nødvendigvis er enige med mig, men at de har øre for, at det ikke er et ondt syn på kvinder, vi taler om; det er et positivt syn på mennesket.

ER DER NOGET, SOM DU SÆRLIGT SER FREM TIL I 2022?

Altså, jeg synes, at det er vildt spændende, hvordan det kommer til at gå med de her argumentationskurser fra Equal Rights Institute, som vi kører for unge i Aarhus og København. Vi mødes 10 aftener over 20 uger og gennemgår materiale fra kurset, hvor vi kommer gennem alt det centrale: Biologi, filosofi, etik, gode samtaletip og dialog. Og så har vi et ambitiøst mål om på den anden side af kurset at tilbyde folk at lave outreach. Lave gadedialog, besøge gymnasier, og bare generelt møde folk forskellige steder i samfundet med abortspørgsmål og prøve at skabe noget mere samtale om det. Og det, at frivillige kræfter nu er i stand til at køre projektet i Aarhus stort set på egen hånd, synes jeg er fuldstændig fantastisk. Jeg har også andre projekter ude at vende, som bliver spændende – men dem kan jeg ikke helt løfte sløret for endnu...

Vil du i kontakt med Jonathan Vigilius, så skriv til ung@rettentilliv.dk |

– jeg havde en forventning om, at jeg skulle lave rigtig meget, men det endte med, at jeg lærte rigtig meget...

SELVREALISERING ELLER FORPLIGTELSE - DEN UFØDTE PÅ VÆGTSKÅLEN

Ill.: © Freehand

Velkommen til årsmøde 2022

En stor risiko for det moderne menneske er, at det fristes til at begynde at se døden som en løsning. En slags allieret i kampen mod lidelse og ubehag. Det gælder angående spørgsmålet om aktiv dødshjælp, det gælder i synet på abort, og det gælder i det hele taget, når vi skal forholde os til livet og måske glemmer dets ophøjethed. Hvorfor udvikler den vestlige tænkning sig sådan, hvad gør det ved os, og hvordan skaber man modspil? Med hjælp fra Bibelen, Søren Kierkegaard, Grundtvig og forskellige forfattere skal vi nærme os et svar.

Kom og hør Sørine Godtfredsen, samfundsdebattør, forfatter og præst, give sit bud på et svar og deltag i den efterfølgende debat ved

**Retten til Livs årsmøde den 2. april i Aarhus Bykirke,
Brammersgade 4, Aarhus C**

Sørine Godtfredsen (foto: Carsten Lundager)

PROGRAM

- Kl. 9.30: Ankomst, kaffe og rundstykker
- Kl. 10.00: Foreningens årsmøde. Bliv opdateret på abortsituationen og foreningens arbejde
- Kl. 12.15: Frokost
- Kl. 13.00: Selvrealisering eller forpligtelse – den ufødte på vægtskålen. Foredrag ved debattør m.m. Sørine Godtfredsen. Efterfølgende debat
- Kl. 14.45: Kaffepause
- Kl. 15.30: Drømme for fremtidens abortkamp
Input fra tre unge og gruppesamtale
- Kl. 16.15: Forbønsgudstjeneste
v. valgmenighedspræst Henrik Højlund
- Kl. 16.45: Afrunding af årsmødet

PRIS

Pris for deltagelse i årsmødet inklusiv forplejning undervejs: 100 kr. Foredraget alene: 50 kr. Halv pris for studerende og unge under 18 år. Børn gratis.

TILMELDING

Tilmelding til sekretariatet: ellen@rettentilliv.dk / tlf.: 47 52 44 84. Hvis frokost ønskes, er seneste tilmeldingsfrist 30. marts.

NB Der er gode rammer for at medbringe børn - med mulighed for at lytte med fra tilstødende lokale samt putte-muligheder. |